



**Vācijas Federatīvās Republikas federālā prezidenta Franka Valtera Šteinmeiera runa vakariņās par godu oficiālajai vizītei Latvijas Republikā
2017. gada 23. augustā Rīgā**

Es priecājos šodien atkal būt Rīgā, šajā brīnumskaistajā, senajā Hanzas pilsētā. Paldies par sirsnīgo uzņemšanu. To varu teikt jau kārtējo reizi, jo šī ir mana jau astotā vizīte Jūsu skaistajā zemē. Septiņas reizes esmu Latvijā viesojies kā ārlietu ministrs – mēs to likām vēlreiz saskaitīt. Un kārtējo reizi es atkal atceros privātu viesošanos nedēļas nogalē kopā ar savu dzīvesbiedri. Šo gadu laikā es tātad esmu nedaudz iepazinis Jūsu valsti un cilvēkus, kā arī nedaudz esmu informēts par viņu cerībām un bažām.

Tomēr šodienas vizīte ir nedaudz citāda. Pirmo reizi es ierodos pie Jums jaunā statusā - kā federālais prezidents. Tas, protams, nes sev līdzi zināmas pozitīvas izmaiņas – pirmo reizi man ir iespēja tuvāk iepazīt Jūsu pilsētu. Pirmo reizi es drīkstu piedalīties ekskursijā pa pilsētu, pirmo reizi apmeklēt Okupācijas muzeju, pirmo reizi iedziļināties vācbaltiešu vēsturē.

Es priecājos, ka es kā federālais prezidents vēlreiz varu iepazīt Jūsu valsti no cita redzes leņķa, ka man atliek vairāk laika, lai satiktos ar sabiedrības, ekonomikas un kultūras jomu pārstāvjiem. Rīt es runāšu ar jauniešiem par viņu attieksmi pret sociālajiem medijiem – tā ir tēma, kas, kā daudzi no Jums zina, man ir ļoti svarīga. Ir labi, ka Vācijas un Latvijas pārstāvji cieši sadarbojas, lai veicinātu iedzīvotāju medijpratību, kā arī neatkarīgu mediju daudzveidību.

Šodien, 23. augustā, mana vizīte norisinās mūsu daudzveidīgās kopējās vēstures zīmē. Savā šī rīta runā Tallinā es pieminēju gan mūsu attiecību zemāko punktu - Molotova-Ribentropa paktu, gan arī tieši pēc piecdesmit gadiem izveidoto „Baltijas ceļu” uz brīvību. „Dziedošā revolūcija” toreiz iedvesmoja arī neskaitāmus cilvēkus Austrumvācijā celties un paust savu viedokli.

Būdams rietumvācietis, kurš šim vēsturiskajam brīdim varēja sekot tikai televizora ekrānā un kuram tā laika attēli vēl ir

saglabājušies atmiņā, vēlos Jums teikt: es līdz pat šodienai apbrīnoju Latvijas un tās abu Baltijas kaimiņvalstu iedzīvotāju nelokāmās brīvības alkas. Esmu Jums pateicīgs, ka Jūs savu brīvības stāstu ienesāt Eiropas Savienībā.

Šodien mēs, latvieši un vācieši, apzinoties savu vēsturi, esam par mieru, brīvību un demokrātiju, par likuma varu un neatņemamām cilvēktiesībām. Tomēr mēs zinām arī to, ka ar apliecinājumu vien nepietiek. Svarīga ir solidāra rīcība!

Jūs Latvijā varat pajauties uz mūsu solidaritāti. Vācija kopā ar NATO partneriem uzņemas atbildību par drošību Baltijas jūras reģionā. Viens no piemēriem tam ir karaspēka vienība Vācijas vadībā Ruklā, kuru es parīt apmeklēšu. Es, savukārt, esmu pateicīgs par Jūsu valsts solidāro rīcību Eiropas krīzes pārvarēšanā. Šī Eiropa ir mūsu kopīgā nākotne.

Vācijas un Latvijas iedzīvotājus vieno pagātne, kurā ir bijuši ciešanu pilna laika posmi. Mums pagātne nozīmē ne tikai atmiņas, bet arī pienākumu – kopā ar Jums strādāt miera un brīvības apstākļos kopīgas Eiropas nākotnes vārdā.

Aicinu Jūs kopā ar mani pacelt glāzes par godu prezidentam Vējonim un Latvijas Republikai, Vācijas-Latvijas draudzībai un mūsu nākotnei vienotā Eiropā!